

PRIMLJENO:	31. X 20 14. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	10-3/14-1
VEZA:	
EPA:	601 XXV
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Podgorica, 31. oktobar 2014. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

N/R Gospodina Ranka Krivokapića, predsjednika

Na osnovu člana 93 stav 1 Ustava Crne Gore podnosim **PREDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA O MEDIJIMA** radi stavljanja stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Predlažemo da Skupština, u skladu sa članom 151 Poslovnika Skupštine Crne Gore, ovaj Zakon donese po skraćenom postupku iz razloga koji su sadržani u obrazloženju Predloga zakona.

Poslanici/e:

GENCI NIMANBESU	<u>Genci Nimanbesu</u>
AZRA JASAVIĆ	<u>Azra Jasavić</u>
BRANKA BOŠNJAK	<u>Branka Bošnjak</u>
LILIJANA ĐURASKOVIĆ	<u>Lilijana Đurasković</u>
Rifat Rastoder	<u>R. Rastoder</u>
Snežana Jonica	<u>Snežana Jonica</u>
Andrija Popović	<u>Andrija Popović</u>
Almer Kalac	<u>Almer Kalac</u>

ZAKON O DOPUNAMA ZAKONA O MEDIJIMA

Član 1

U Zakonu o medijima („Sl. list RCG” br. 51/02, 62/02 i „Sl. list Crne Gore” br. 46/10, 73/10 i 40/11) nakon člana 16 dodaju se dva nova člana 16a i 16b koji glase:

„Član 16a

Ako medij kojem je sud zabranio distribuciju objavljenog programskog sadržaja ne izvrši sudsku zabranu ili ako nakon zabrane nastavi sa objavljivanjem istog ili drugog programskog sadržaja kojim se poziva na nasilno rušenje ustavnog poretka, narušavanje teritorijalne cjelokupnosti države Crne Gore, krše zajamčene slobode i prava građanina ili izaziva nacionalna, rasna ili vjerska netrpeljivost ili mržnja, nadležni sud može, na predlog državnog tužioca, zabraniti distribuciju tog medija.

U slučaju iz stava 1 ovog člana državni tužilac je obavezan da nadležnom sudu podnese predlog za zabranu distribucije medija odmah po saznanju da je taj medij ponovo objavio programski sadržaj koji je sud zabranio ili drugi programski sadržaj kojim se poziva na nasilno rušenje ustavnog poretka, narušavanje teritorijalne cjelokupnosti države Crne Gore, krše zajamčene slobode i prava građanina ili izaziva nacionalna, rasna ili vjerska netrpeljivost ili mržnja.

Član 16b

Na postupak zabrane distribucije medija iz člana 16a shodno se primjenjuju odredbe članova 12 do 16 ovog zakona.”

Član 2

Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u “Službenom listu Crne Gore”.

OBRAZLOŽENJE

I USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Deklaracije sadržan je u članu 50 stav 2 Ustava Crne Gore kojim je predviđeno da nadležni sud može spriječiti širenje informacija i ideja putem sredstava javnog obavještanja samo ako je to neophodno radi: sprječavanja pozivanja na nasilno rušenje Ustavom utvrđenog poretka; očuvanja teritorijalnog integriteta Crne Gore; sprječavanja propagiranja rata ili podstrekavanja na nasilje ili vršenje krivičnog djela; sprječavanja propagiranja rasne, nacionalne i vjerske mržnje ili diskriminacije.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Predložena izmjena treba da otkoni nedostatak i popuni prazninu u sada važećem tekstu zakona, odnosno da propiše postupak pred nadležnim organima u slučajevima grubih zloupotreba i ponavljano i sistematskog objavljivanja programskih sadržaja usmjerenih na nasilno rušenje ustavnog poretka, narušavanje teritorijalne cjelovitosti države Crne Gore, kršenje zajamčenih sloboda i prava građanina ili izazivanje nacionalne, rasne ili vjerske netrpeljivosti ili mržnje.

Takođe, osnov za ovakvo propisivanje sadržan je u odredbi člana 10 stav 2 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda koja propisuje da se sloboda izražavanja i saopštavanja informacija i ideja može podvrgnuti formalnostima, uslovima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom i neophodnim u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbednosti, teritorijalnog integriteta ili javne bezbjednosti, radi sprječavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprječavanja otkrivanja obavještenja dobijenih u poverenju, ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudstva.

Sada važeći tekst zakona u praktičnoj primjeni je pokazao ozbiljan nedostatak u slučaju kada sud na predlog državnog tužioca zabrani objavljivanje programskog sadržaja nekom mediju. U slučaju kada taj medij ipak nastavi da objavljuje takav ili sličan programski sadržaj čije objavljivanje se mora zabraniti, po važećem tekstu zakona jedino je moguće da državni tužilac ponovo inicira isti postupak i sud ponovo donosi isto rješenje. Važeći tekst zakona daje ogroman prostor za zloupotrebe i za nekažnjeno objavljivanje programskih sadržaja koji ne mogu imati zaštitu i koji se moraju zabraniti, pa čak i podsticajno djeluje na sve one koji se služe takvim zloupotrebama i nekažnjeno šire govor mržnje, podstiču na nasilje i kriminal, ugrožavaju javni moral i krše osnovna ljudska prava i slobode.

Zato predloženo rješenje propisuje jaču reakciju državnih organa u slučaju kada medij kome je već izrekao zabranu nastavi da objavljuje iste ili druge programske sadržaje koji se mogu i moraju zabraniti. Mediju koji pokazuje takvu upornost da ponavlja objavljivanje sadržaja koji

mu je sud zabranio da objavljuje, opravdano je i nužno izreći oštriju mjeru i zabraniti distribuciju.

Inače, prema stavovima Evropskog suda za ljudska prava zaštitu prava na slobodu izražavanja ne uživaju govor mržnje (*Féret protiv Belgije*, predstavka br. 15615/07, 16. jul 2009. godine) ili zalaganje za antidemokratske stavove (*Refah Partisi i drugi protiv Turske*, predstavke br. 41340/98, 41342/98, 41343/98 i 41344/98, 13. februar 2003. godine). Takođe, stav Evropskog suda je da "efikasna prevencija teških djela, gdje su ugrožene fundamentalne vrijednosti i osnovni aspekti privatnog života, zahtijeva efikasne krivično-pravne odredbe" (*K.U. protiv Finske* (predstavka br. 2872/02, 2. decembar 2008. godine).

Sud u Strazburu smatra da država, radi zaštite morala, ima slobodu da zabrani objavljivanje programskog sadržaja koje nema nikakve intelektualne ili umjetničke sadržaje (presuda *Handyside protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 7. decembar 1976, Serija A br. 24). Dalje, širenje ideja kojima se podstiče mržnja i diskriminacija legitimno je i dozvoljeno ograničiti, a sloboda izražavanja ne može da se koristi na način koji bi vodio uništenju prava i sloboda koja se garantuju Evropskom konvencijom (*Kühnen protiv Savezne Republike Njemačke*, 1988; *D.İ. protiv Njemačke*, 1996.)

III USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM I POTVRĐENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA

Ne postoji obaveza usaglašavanja sa evropskim zakonodavstvom i potvrđenim međunarodnim konvencijama.

IV OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Članom 1 vrši se dopuna Zakona koja je usklađena sa Ustavom Crne Gore.

Članom 2 definiše se stupanje na snagu.

V RAZLOZI ZA STUPANJE NA SNAGU DANOM OBJAVLJIVANJA

Imajući u vidu da određeni mediji krše član 50 stav 2 Ustava Crne Gore bez pravnih posljedica, što je potvrđeno i od strane nadležnih državnih institucija, predviđeno je da Zakon stupi na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Crne Gore.

VI PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA NEOPHODNIH ZA SPROVOĐENJE DEKLARACIJE

Za sprovođenje Deklaracije nisu potrebna posebna finansijska sredstva.